

L'evolució de les seccions de crèdit de les cooperatives agràries del País Valencià en els últims deu anys va fer saltar les alarmes. A l'empara d'unes lleis autonòmiques restrictives, va desaparèixer el 47,72% d'aquests històrics departaments. Fa un mes, l'acord entre l'IVF i les cooperatives va obrir una nova etapa per a les seccions de crèdit.

Creades a l'empara de la llei de sindicats agrícoles de 1908, les seccions de crèdit de les cooperatives agràries del País Valencià es van convertir en un factor clau en la tasca financera del món rural. Amb el pas dels anys, i les recents legislacions en la matèria, la capacitat d'aquestes seccions com a mecanisme d'autofinançament es va veure afeblida. Fa tot just un mes, un nou acord entre les cooperatives agràries i l'Institut Valencià de Finances va obrir una nova etapa per a aquests històrics departaments.

Preocupació creixent. L'evolució de les seccions de crèdit de les cooperatives agràries del País Valencià durant el període 1995-2004 havia fet saltar les alarmes dels cooperativistes. En aquest temps, el descens del nombre d'entitats va ser del 47,72%, mentre que els dipòsits i els crèdits van caure fins a un 67,09% i un 75,11%, respectivament. O el que és el mateix, en els deu últims anys aquests departaments van passar de tenir una posició sòlida, amb un total de 132 seccions de crèdit i una quota de mercat en el sistema bancari valencià del 2,02%, a perdre espai fins a situar-se en el 0,38% dels dipòsits i el 0,06% dels crèdits. I és que s'han perdut moltes entitats, gairebé la meitat.

Aquest fort descens, segons un informe elaborat per l'Institut Universitari d'Economia Social i Cooperativa, finançat per la Federació de Cooperatives Agràries de la Comunitat Valenciana, van ser conseqüència de les mesures restrictives imposades per l'administració valenciana a través de la legislació en aquesta matèria. Com a resultat, el tractament establert en les dues últimes lleis va posar en moviment el sector. "Haviem entrat en un atzuac", assegura el portaveu de les cooperatives agràries valencianes amb secció de crèdit, Vicente Monzó, que

La lenta recuperació de les seccions de crèdit

recorda que no tenien "expectatives de creixement". La llei d'acompanyament dels pressupostos de 2002 havia limitat la capacitat creditícia de les seccions de crèdit fins al 50% dels seus fons propis. És a dir, les seccions només podien prestar als seus socis fins a un màxim del 50% dels recursos propis de la cooperativa, la qual cosa va obligar les cooperatives a haver de negociar una part significativa dels seus préstecs i crèdits amb altres entitats de crèdit, i els va fer impossible aprofitar al màxim els avantatges que comporta operar directament amb les seves seccions

de crèdit. I a aquests inconvenients, que van tenir com a conseqüència el descens de fins a un 47,72% del nombre de seccions de crèdit, es va sumar una nova amenaça: la llei d'acompanyament dels pressupostos de 2005. Segons el seu articulat, totes les seccions que no demostressin un mínim d'activitat en el primer semestre de l'any podrien ser susceptibles de perdre la seva llicència per operar.

Una reunió celebrada fa un any, però, va ser clau per millorar la situació. En aquesta trobada, la mateixa Federació de Cooperatives Agràries, encapçalada

Els agricultors han reclamat mesures per garantir la continuïtat de les seccions de crèdit de les cooperatives.

Elis acords assolits amb la Generalitat Valenciana han permès a les cooperatives incrementar la capacitat creditícia de les seues seccions de crèdit fins a un 200%, o, fins i tot, un 300%.

pel seu president, Josep Torrent, va incorporar en l'ordre del dia el tractament de les seccions de crèdit per consensuar una interpretació de la norma que garantis la permanència de les seccions de crèdit de les cooperatives, indistintament del grau d'autonomia financera de cada entitat. Durant la trobada, el director de l'Institut Valencià de Finances, Enrique Pérez Boada, va expressar la seva intenció de sol·licitar una reinterpretació de la norma per confirmar que l'activitat d'una vintena de seccions de crèdit que treballen amb convenis de col·laboració amb entitats financeres no provoqui la desaparició d'aquestes seccions. Se-

gons Pérez Boada, "les causes de revocació no han d'interpretar-se com a restrictives d'aquelles seccions de crèdit que realitzin la seva activitat financera mitjançant un conveni amb una entitat financera, sempre que aquesta activitat reverteixi en els cooperativistes i en el compte de resultats de la mateixa cooperativa".

Objectius aconseguits. El passat 28 de juliol es feia públic que les seccions de crèdit de les cooperatives agràries valencianes havien assolit totes les reivindicacions que havien plantejat davant la Generalitat Valenciana en els últims mesos. Hi havia un

acord per incrementar la capacitat creditícia de les seccions de crèdit, en alguns casos fins a un 200% o el 300%. L'acord es concreta en la fixació d'un nou màxim, un límit que s'establirà en proporció als recursos propis, concretament, de sis vegades els recursos propis de cada secció. Amb aquest canvi, segons el propi director de l'IVF, les entitats tindran "un recorregut molt ampli".

També va ser revisada l'altra qüestió que preocupava aquestes entitats: la llei d'acompanyament del 2005 establia la retirada de la llicència si no es veia un mínim d'activitat de la secció en el primer semestre de l'any. En la nova normativa, que haurà de ser desenvolupada en la llei de pressupostos de la Generalitat per al 2006, quedarà "molt clar" quins temes seran motiu de cessió d'activitat i quins no.

"Aquest acord ha estat un baló d'oxigen -comenta el portaveu de les cooperatives agràries, Vicente Monzó-; tal com està l'agricultura, això és molt important". No en va, la nova normativa inclou altres avantatges per als agricultors, com l'ampliació de l'àmbit d'actuació de les seccions de crèdit a familiars directes dels cooperativistes, que se sumen a les anteriors en l'intent de preservar l'existència de les seccions de crèdit que, en el País Valencià, tenen uns nivells de rendibilitat i eficiència superiors als de les caixes d'estalvi i caixes rurals.

Júlia Damià

Breus

Guerra oberta entre les elèctriques per l'OPA

La tensió entre Gas Natural i Endesa s'ha escampat a la resta d'elèctriques que integren l'Associació Espanyola de la Indústria Elèctrica (UNESA). Intents de dimissió, retrets i acusacions de traïció han fet que la mateixa patronal qualifiqui la seva situació de "tocada de mort". La crisi va arribar al punt àlgid en l'enfrontament entre Iberdrola, que ha pactat l'operació amb Gas Natural, i Endesa, l'empresa *opada*. L'espectacle en una reunió d'UNESA, va ser lamentable, fins al punt que el seu president, Iñigo de Oriol, actual

número 1 d'Iberdrola, va presentar la dimissió, però aquesta no va ser acceptada. A De Oriol se li va recordar que fa dos anys, quan Iberdrola va ser *opada* per Gas Natural, UNESA s'hi va posicionar en contra.

El pla de finançament sanitari injecta 3.000 milions d'euros

Amb l'abstenció del PP, el pla de xoc contra el dèficit sanitari del Govern espanyol tirarà endavant, després d'incrementar dues vegades l'oferta, amb un pressupost de 3.042 milions d'euros anuals que es distribuïran entre les comunitats autònomes segons necessitats. Amb tot, la proposta preveu que part dels diners vinguin de l'increment dels impostos sobre alcohol i tabac. Catalunya i Andalusia seran els territoris que més diners rebran en concepte de transferències.